

[Erling Jensen.]

en gang understrege, at vi anser en modernisering af bank- og sparekasseloven for at være ufuldstændig, uden at samfund og pengeinstitutter får en større kontaktfilade gennem en samfundsrepræsentation, der omfatter alle pengeinstitutter.

Filialer af udenlandske pengeinstitutter, der etableres her i landet, bør underkastes nøjagtig samme samfundskontrol og nøjagtig samme konkurrencevilkår som danske pengeinstitutter. Den formulering, der er givet i lovforslaget, skal sikre, at en udenlandsk filial af et pengeinstitut ikke kan handle under et mindre ansvar hverken over for forbrugerne eller over for samfundet, end det fremtidig vil være tilfældet for de danske pengeinstitutters vedkommende. Vi er helt enige i dette synspunkt.

Vi vil også gerne understrege, at vi finder det værdifuldt, at bankernes og sparekassernes forskellige egenart fastholdes, således at bankerne også fremtidig kun kan optræde som egentlige aktieselskaber og sparekasserne fortsat kun som selvejende institutioner. I denne forbindelse er det vigtigt for os, at sparekassernes demokratiske opbygning yderligere bliver understreget gennem fjernelse af begrebet selvsupplerende tilsynsråd og gennem indførelse af et egentligt indskyderdemokrati overalt i sparekasser.

Vi er indforstået med garanternes særlige placering i kraft af deres særligt markerede interesse for sparekassernes virksomhed i de egentlige garantsparekasser, og vi vil gerne under udvalgsarbejdet være med til at overveje, om det i lovforslaget foreslåede valgssystem netop i garantsparekasser måske bør kunne suppleres med muligheden for et egentligt garantvalg, vel at mærke under forudsætning af, at enhver indskyder kan blive garant, at garantbeløbet er økonomisk overkommeligt, og at det samlede antal garantstemmer er af en betydelig størrelse.

Vi vil vende tilbage til dette spørgsmål, og vi vil vende tilbage til spørgsmålet om samfundsrepræsentation i bankerne under udvalgsarbejdet. I øvrigt tilsiger vi lovforslaget en velvillig behandling.

Tillisch (FP):

Fremskridtspartiet er positivt indstillet og kan tilsige lovforslaget om banker og sparekasser en velvillig behandling i udval-

get. Det er i hvert tilfælde den overvejende indstilling i vores gruppe. Ved en foreløbig drøftelse viste der sig stadig at være nogle, der var besjælet af den, kan man vel sige, lidt gammeldags sparekasseindstilling, men det er i hvert tilfælde situationen, at en overvejende del absolut vil tilslutte sig tanken.

Når dette er sagt, skal det samtidig siges, at vi også har enkelte punkter i det foreliggende lovforslag, som vi gerne vil komme tilbage til under udvalgsbehandlingen. Jeg vil nok sige, at en af de væsentlige ting, som vi gerne vil drøfte, eventuelt i samråd med finansministeren, er spørgsmålet om beskatningen.

Formålet med det foreliggende lovforslag — det fremgår jo ganske klart — er en konkurrencemæssig ligestilling af disse to former for pengeinstitutter, og da bankerne er og fortsat skal være etableret i aktieselskabsform, hvorimod sparekasserne er og fortsat skal optræde som selvejende institutioner, vil der konkurrencemæssigt opstå en skævhed på det beskatningsmæssige område. Dette er imidlertid klart et spørgsmål, som vil egne sig til nærmere drøftelse i udvalget.

Også vi har studet lidt over det offentligt valgte bestyrelsesmedlem i sparekasserne, men vor forundring går i den modsatte retning af hr. Erling Jensens. Forholdet er det, at der i 1971 blev afgivet en beretning med udkast til to adskilte, men moderniserede love for banker og sparekasser. Deri havde man for sparekasserne fjernet det offentligt valgte medlem. Af bemærkningerne fremgår i og for sig ikke andet, end at man konstaterer, at man ikke længere har et offentligt valgt bestyrelsesmedlem i sparekasserne.

Ved det nu foreliggende lovforslag har man genindført dette offentligt valgte medlem og igen tilsyneladende uden nogen nærmere begrundelse udover den, at dermed har man opretholdt tilstanden fra den tidligere sparekasselov.

Det er ikke vort indtryk, at man fra sparekassenside tillægger dette spørgsmål så forfærdelig stor betydning, men fremskridtspartiet må med vores principielle indstilling til offentlig indblanding i privat virke sætte et vist spørgsmålstejn derved og vil gerne vende tilbage til at drøfte spørgsmålet om den offentlige repræsentants tilstedeværelse i sparekassernes bestyrelse.

Derimod vender vi os selvfølgelig i tråd